

skal derfor anbefale denne Lov til Vedtagelse af Thinget.

Indenrigsministeren: Ja, enten det nu gjør den ærede Landstingsmand ondt eller ikke, maa jeg naturligvis efter den til mig stillede bestemte Opfordring udtryffeligt udtale, hvad jeg ved 1ste Behandling antydede, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde kunne tilraade Hs. Maj. Kongen at sanctionere det Lovforslag, hvorom her er Spørgsmaal. (B. Christensen: Naa, ja Herregud!). Jeg skal ganske kortelig gjentage de Grunde, hvorfor jeg ikke vilde kunne tilraade det, uden derved i ringeste Maade at ville indlade mig paa, hvorvidt den Omstændighed, at jeg ikke vil kunne indstille dette Lovforslag til kongelig Stadfæstelse, kan være noget væsentligt Motiv for det høitærede Thing til at stemme enten i den ene eller den anden Retning; det er blot en Oplysning, som jeg paa dertil givne Anledning ansaae mig pligtig til at give, aldeles overladende det til de ærede Medlemmer, hvilket Hensyn de ville tage dertil. Grunden, hvorfor jeg ikke vilde kunne gjøre det, er først en finantseel Betragtning.

Vor finantsele Tilstand er for Diebliffet i det Hele taget god, men ikke bestomindre er den, for at gjentage et Udtryk, som jeg har brugt en anden Gang, ingenlunde blomstrende. Forholdene ere netop saaledes, at vi trænge til at see deres Udvikling, at see Sagernes Gang an, idetmindste nogen Tid; det er muligt, at vi ved at afvente et Aar eller to vilde see klarere og bestemtere, hvorledes Sagen stiller sig, ville have en langt sikkrere Forestilling om Kongerigets finantsele Stilling, end det nu er muligt. Som Forholdene for Diebliffet staae for mig, vilde jeg ansee det for letfindigt, dersom Regjeringen samtykkede i saadanne Lovbestemmelser, hvorom det ikke var klart, at de ialfsald kun havde saare ringe Indflydelse paa den hele finantsele Tilstand. Det er nu i denne Henseende aldeles ligegyldigt, om Stempelpapirsindtægterne i Løbet af et Aar ere vorede i en høiere Grad, end man maaskee havde ventet; den Omstændighed, at de næsten ere vorede 100 pCt. i et ikke langt

Tidsrum, er et glædeligt Bidnesbyrd om, at der er en vis Elasticitet i vor hele Stempelbeskatning, at der er en god Fremgang i mange Retninger, som gjør, at den indirecte Beskatning — thi det er en Art af indirecte Beskatning, der er Spørgsmaal om, under en særegen Form — kan tilveiebringe et saadant Resultat nu, som man for 10 Aar siden ikke paa nogen Maade vilde have troet mulig; men som sagt, den Omstændighed er her aldeles ligegyldig; thi hvad der er Spørgsmaal om, er ikke, fra hvilken Kilde det samlede Resultat kommer, som vi have for os; men hvad vi maae have for Die ved den finantsele Betragtning, er den hele Status, og netop som hele den finantsele Status stiller sig for mig, er det min bestemte Overbeviisning, at jeg vilde handle pligtstridigt, dersom jeg ikke modsatte mig et Lovforslag, med Hensyn til hvilket man ikke kan have en nogenlunde klar Mening om, hvilken Indflydelse det vil have paa den hele finantsele Stilling. Jeg er i denne Henseende fuldkommen forviisjet om Understøttelse i det Mindste af een æret Landstingsmand. Det er mig aldeles klart, at en æret Landstingsmand, som oftere har havt Ordet i den Art Spørgsmaal og særligt med Hensyn til min Stilling som Indenrigsminister, har været i nogen Uklarhed, saa at han allerede af den Grund vilde stemme mod et tidligere Lovforslag, ogsaa maa stemme imod dette Lovforslag, da han jo ikke kan opgive dets finantsele Indflydelse. Men selv affeet fra den finantsele Side ved Sagen, er der dernæst en anden Hovedbetragtning, som jeg her maa gjøre gjældende, og det er den, at jeg er af den bestemte Overbeviisning, at den Deel af Stempelbeskatningen, som her er løstreven og tagen ud, ikke netop er en saadan Deel af denne Beskatning, med Hensyn til hvilken der er nogen saadan utvivlsom Trang til Forandring, at det kan retfærdiggjøres, at dette ene Punkt gjøres til Gjenstand for Forandring. Vil den ærede Landstingsmand, som sidst havde Ordet, sige, at det Forslag, som Thinget har vedtaget, og som var indbragt af Regjeringen, ogsaa gjerne kunde have ventet, skal jeg ikke meget stærkt modstige ham, det skal jeg ganske henstille; men